

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. Шумен, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, III-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петина Кр. Н.а

при участието на секретаря Мариана Любч. Митева
като разгледа докладваното от Петина Кр. Н.а Гражданско дело №
20233630100577 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 500 от КЗ.

Делото е образувано по искова молба, подадена от ЗЕАД „****“ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „****“ № 5, представлявано от изп. директори Т.И. и И. Г., с пълномощник по делото Адвокатско дружество „С. и Д.“, гр. Варна, с БУЛСТАТ ***, представлявано от адв. Биляна Д.-Петрова от ВАК, срещу И. Т. И. с ЕГН ***** от гр. Шумен, бул. „****“ № 22, вх. 2, ет. 2, ап. 7. В исковата молба се твърди, че ищецът е подал заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично вземане по реда на чл. 410 от ГПК, за което е образувано ч.гр.д. № 2684 по описа на ШРС за 2022 г. Вземането на ищеца касаело регресно вземане на застрахователя по щета № 471022222203212 в размер на 1047,22 лв., лихва за забава в размер на 47,71 лв. за периода от 18.07.2022 г. до 15.12.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното плащане. Твърди се, че регресното вземане възникнало в резултат на сключен с ответника договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и причинено от него ПТП като се твърди, че ответникът е напуснал местопроизшествието. Съдът издал заповедта за изпълнение, но длъжникът подал възражение срещу заповедта. На основание чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК съдът дал на заявителя едномесечен срок за предявяване на иск за установяване на вземането. Ищецът изрично сочи, че подава настоящата искова молба във връзка с указанията на съда и в дадения му едномесечен срок. Иска от съда да признае за установено спрямо ответника, че му дължи сумата по издадената заповед за изпълнение. Иска се заплащане на разносните по заповедното и по настоящото исково производство.

В съдебно заседание ищецът чрез своя процесуален представител поддържа, че исковете са изцяло доказани. Счита, че събраните доказателства безспорно установяват, че ответникът виновно е причинил ПТП, напуснал същото, без да дочака органите на реда. Счита, че не следва да се уважават възраженията, че ответникът не е разбрал, че е настъпило ПТП, както и че дисагите не са част от застрахованото имущество.

В предоставения на ответника едномесечен срок е постъпил отговор от неговия

процесуален представител адв. С. Т. от ШАК, с който се поддържа, че искът е неоснователен. Оспорено е извършеното от ответника нарушение – напускане на местопроизшествието. Твърди, че с влязло в сила решение на съда по реда на ЗАНН е отменено наказателното постановление, с което на ответника е наложено наказание за това, че е напуснал местопроизшествието. Оспорена е и по реда на чл. 193 от ГПК доказателствената сила на представения протокол за ПТП.

В съдебно заседание ответникът чрез своя процесуален представител поддържа, че предявените иски са неоснователни. Поддържа, че ответникът не е напуснал местопроизшествието умишлено. Оспорва, че е налице безспорно доказване на механизма на ПТП и съответно вината на ответника за настъпването му. Посочва, че към датата на пристигане на органите на МВР мотоциклетът е бил преместен, съобразени са основно сведенията дадени от водача на мотоциклета, който обаче бил служител на МВР. Поддържа се, че дисагите на мотоциклета не са част от самото МПС.

Като съобрази всички събрани по делото доказателства, съдът счете за установено от фактическа и правна страна следното:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява, че на 25.05.2022 г. малко след 14.00 ч. ответникът И. Т. И., управлявайки л.а. „Рено Клио“ с рег. № Н 2916 ВК, взел съпругата си след прегледа ѝ в ДКЦ I на ул. „Цар Освободител“, продължил по същата улица, след което завил на дясно покрай бензиностанция „Шел“, където спрял за кратко на червен светофар. В това време зад него застанал свид. Г. Н. Г., който управлявал собствения си мотоциклет „Сузуки Интродер“ с рег. № В 1276 В. След светването на зелена светлина ответникът завил надясно покрай бензиностанцията. Тъй като в това време по пешеходната пътека пред бензиностанцията преминавала пешеходка, той преминал в крайна лента, за да мине зад нея и продължил по бул. „Симеон Велики“. През цялото време двамата със съпругата си обсъждали резултата от прегледа и предстоящата ѝ рехабилитация. В същото време свид. Г. също завил надясно покрай бензиностанцията – първо в крайна дясна лента, а след това – в средната лента. Свидетелят също продължил да се движи по бул. „Симеон Велики“ успоредно и малко зад МПС-то на ответника. В този момент ответникът направил опит да премине от крайна лява лента в средната, при което за малко да удари свид. Г.. Последният подал звуков сигнал и спрял, а ишецът се завърнал в своята лента. След като свид. Г. продължил движението си в средната пътна лента, ответникът отново предприел маневра и преминал от крайна лява лента в средната на пътното платно, след което намалил скоростта, тъй като щял да завива надясно по ул. „Панайот Волов“. Малкото разстояние между движещия се в средната лента мотоциклет, управляван от свид. Г. и управляваното от ответника МПС пред него, принудило свид. Г. също рязко да намали. За да избегне директен удар свид. Г. трябвало да „посуче“ мотора, при което загубил управление и мотора паднал.

Механизмът на ПТП се доказва от всички събрани по делото доказателства – изслушаните свидетелски показания, както и назначената САТЕ, което съдът кредитира изцяло. Видно от заключението на вещото лице тези вреди по мотоциклета могат да бъдат получени по описания от свидетелите начин. Нищо в показанията на свидетелите не сочи на друга фактическа обстановка. Дори и показанията на свид. Иванка И.а не опровергават описания механизъм на ПТП. Нейните показания само свидетелстват, че нито тя, нито съпругът ѝ са видели какво се е случило, но не дават сведения за различен механизъм на осъществяване на ПТП. Освен това, заключението доказва, че всички щети по мотоциклета са настъпили от процесното произшествие, а не при преместването на превозното средство.

Свид. Г. запомнил номера на МПС-то, което причинило ПТП-то и с помощта на свидетели вдигнал мотора и го преместил, тъй като пречел на движението. Веднага сигнализирал на органите на МВР. На място пристигнала патрулна кола и служител на ОД на МВР – свид. Н. Т. Н.. Пристигнала и линейка, която откарала свид. Г. за преглед в

ЦСМП-Шумен. След прегледа се върнал на мястото на произшествието.

Същевременно ответникът И. Т. И. продължил движението си, завил надясно по ул. „Панайот Волов“ и се отправил към кв. Дивдядово, където живеели със съпругата си. При влизането в кв. Дивдядово получил обаждане от полицейски служител, че е участвал в ПТП и трябва да се върне на местопроизшествието. Тъй като полицейския служител затворил, се наложило ответникът да набере номера отново и да попита къде точно трябва да се върне. Обяснили му, че трябва да се върне до спирката пред Новата поликлиника. Двамата със съпругата му веднага се върнали на мястото. Там били посрещнати от полицейски служител – свид. Н. Н., който им снел обяснения. В 16,20 ч. бил съставен Протокол за ПТП, който ответникът отказал да подпише. И двамата със съпругата му поддържали, че не са видели да е настъпило ПТП.

На ответника бил съставен АУАН Серия GA № 679981 от 25.05.2022 г. за извършени нарушения по чл. 25, ал. 2, предл. 1-во от ЗДвП – при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, не пропуска ППС, което се движи по нея и реализира ПТП и по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – не спира и не установява последиците от ПТП. Последният отказал да подпише АУАН. В законовия срок подал възражение, в което възражава срещу съдържанието на съставения протокол за ПТП относно описания механизъм на ПТП и отново посочва, че не е видял да се е осъществило такова. Възраженията му не са уважени и въз основа на АУАН е съставено наказателно постановление № 22-0869-001345 от 11.07.2022 г. на Началника на Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Шумен. Ответникът обжалвал наказателното постановление. С решение № 8 от 05.01.2023 г. по АНД № 1524/2022 г. на ШРС наказателното постановление било отменено относно извършеното нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и потвърдено относно извършеното нарушение по чл. 25, ал. 2, предл. 1-во от ЗДвП. Административният съд потвърдил така постановеното решение и то влязло в законна сила на 19.04.2023 г.

От доказателствата по делото се установява, че на мотоциклет „Сузуки Интродер“ с рег. № В 1276 В били причинени следните материални щети: увредени са калник преден, амортизатор десен преден, държач мигачи предни, волан тунинг, лост предни спирачки, спирачен апарат, капачка странично дясно огледало, спирачка крачна, стъпенка предна дясна тунинг, капак двигател, тръба долен ауспук никел, ауспук долен никел, тръба горен ауспук никел, ауспук горен никел, капак въздушен филтър ляв, капак дисаги десни, слюда защитен шлем, защитен шлем на водача. Към датата на ПТП-то – 25.05.2022 г. – за л.а. „Рено Клио“ с рег. № Н 2916 ВК, управляван от И. Т. И. е имало сключен Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по застрахователна полица № BG/03/122000101950 със срок на покритие от 11.01.2022 г. до 10.01.2023 г. Застраховател по полицата е ищецът ЗЕАД „****“. За претърпените вреди от ПТП свид. Г. Г. отправил искане до застрахователя за заплащане на обезщетение за претърпените имуществени вреди по мотоциклета. По образуваната застрахователна преписка по щета № 47102222203212 на свид. Г. било изплатено обезщетение в размер на 1022,22 лв., отделно дружеството е сторило и 25 лв. ликвидационни разноски. Съгласно САТЕ сумата, заплатена за отстраняване на имуществените щети, е реална и отговаря на пазарните цени.

На 15.12.2022 г. ЗЕАД „****“ е депозирало в РС – Шумен заявление по чл. 410 от ГПК срещу ответника, въз основа на което е било образувано ч.гр.д. № 2684/2022 г. по описа на съда. Съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение № 1268 от 16.12.2022 г., с която е разпоредил ответникът да заплати на заявителя сумата в размер на 1047,22 лв. за възстановяване на платеното обезщетение и ликвидационните разноски, както и лихва за забава в размер на 47,71 лв. за периода от 18.07.2022 г. до 15.12.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното плащане и сторените в заповедното производство разноски. Срещу заповедта обаче постъпило възражение от

длъжника по чл. 414 от ГПК, поради което съдът дал на заявителя едномесечен срок да предяви иск за сумите по заповедта за изпълнение. Настоящото производство е образувано именно на основание указанията на съда.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

С исковата молба са предявени три иска – с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК. Правния интерес от завеждането на установителен иск вместо осъдителен такъв е разпоредбата на чл. 415 от ГПК и се обосновава от наличието на развил се заповедно производство по чл. 410 от ГПК. Това безспорно се установи в настоящия процес – за претендираните суми съдът е издал заповед за изпълнение на парично вземане по чл. 410 от ГПК по ч.г.д. № 2684/2022 г. на ШРС.

Претенцията на ищеца се основава на чл. 500, ал. 1, т. 3 от КЗ и представлява регресен иск – правото на застрахователя да иска възстановяване от виновния водач на платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато последният е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина.

В настоящия случай съдът намира, че безспорно ответникът И. Т. И. виновно е причинил процесното ПТП – при предприемане на маневра, свързана с преминаване изцяло от крайната лява в средната лента, не е пропуснал движещия се в средната лента мотоциклет, управляван от свид. Г. Н. Г.. Разсеян от разговора със съпругата си, той не е проверил дали има достатъчно разстояние, за да направи безопасно маневрата и след като се пристроил, създал опасност за възникване на ПТП. Мотоциклетистът бил изправен пред избора – да се блъсне в автомобила на ответника или да извърне мотора настрани (да го „посуче“), при което загубил управление и мотора паднал.

Същевременно обаче съдът счита, че ответникът така и не е разбрал за осъществилото се ПТП до момента, когато получил обаждане от дежурния от полицията. Показателно за това е обстоятелството, че се наложило да звънне на потърсилия го номер, за да попита къде да се върне. Същите са били изводите и на съда, разглеждащ жалбата срещу наказателното постановление. Макар мотивите на съда по АНД да не обвързват настоящия съд, показателно е, че изводите и на настоящия съдебен състав са в същия смисъл. Предвид горното, съдът счита, че не са налице основанията на чл. 500, ал. 1, т. 3 от КЗ. Ответникът не е напуснал местопроизшествието умишлено. Наистина свид. Г. е забелязал ответникът да намалява скорост и после да продължава, но това се дължи на обстоятелството, че същият е трябвало да предприеме нова маневра – да премине от средната пътна лента в крайна дясна и да завие на дясно по ул. „Панайот Волов“. Като не е разбрал за настъпилото ПТП ответникът няма как да е взел съзнателно решение да напусне местопроизшествието. По тази причина застрахователят няма право да търси възстановяване на платеното обезщетение.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че ищецът не доказва наличието на вземанията, за които е издадена процесната заповед за изпълнение. Това означава, че предявената искова молба е недоказана и неоснователна, поради което искът следва да бъде отхвърлен изцяло.

При този изход на процеса и с оглед изричното искане по чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника сторените по делото разноски – 500 лв. за адвокатско възнаграждение.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че са налице основанията за постановяване на неprisъствено решение по делото, поради което съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗЕАД „****“ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „****“ № 5, представлявано от изп. директори Т.И. и И. Г., срещу И. Т. И. с ЕГН ***** от гр. Шумен, бул. „****“ № 22, вх. 2, ет. 2, ап. 7, иск с правно основание чл. 422 от ГПК, с който иска между страните да се признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите в размер на 1047,22 лв. за възстановяване на платеното обезщетение и ликвидационните разноски по щета № 471022222203212, лихва за забава в размер на 47,71 лв. за периода от 18.07.2022 г. до 15.12.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 1268 от 16.12.2022 г. по ч.г.д. № 2684/2022 г. на ШРС.

ОСЪЖДА ЗЕАД „****“ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „****“ № 5, представлявано от изп. директори Т.И. и И. Г., **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на И. Т. И. с ЕГН ***** от гр. Шумен, бул. „****“ № 22, вх. 2, ет. 2, ап. 7, сумата от **500 лева** (петстотин лева), представляващи направени от него разноски в исковото производството.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Окръжен съд гр. Шумен.

Препис от решението да се връчи на страните ведно със съобщението.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____